

ԾԱՂԻԿ ՀԱՐԱԹՔ ԵՐԿՈՒ ԱՆ-
գամ կը հրատարակուի Զորե-
արթի եւ Հարաթ օրերն : —
տարեկան բաժանորդագրութեան
գինն է 100 դրուշ արծաթ : —
Վեցամսեայն 50 . — Գաւառաց
հոմար 115 դրուշ . — Վեցամ
սեայ 60 . — Ծանուցման տողը
5 դրուշ :

ԽՄԲԱԳԻՐ
Մ. ԳԱՓԱՄԱՃԵԱՆ

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն
պէտք է ուղղել :

Ա. Արտօնատէր և Տնօրէն
ԱՆՏՈՆ ՍԱՔԱՅԵԱՆ
Էսկի Զապթիյէ ճատտէսի
Նշան էֆ. Պէրպէրեանի Տպա-
րանն :

Խմբագրութեան յանձնուած
գրութիւնք ետ չեն տրուիր :

ԱՐՏՈՆԱՏԵՐ
ԱՆՏՈՆ ՍԱՔԱՅԵԱՆ

40 ՓԱՐԱ

ՀԱՆԴԵՍ

ՓԱՐԱ 40

Ա Ձ Գ Ա Յ Ե Ն Ե Ի Զ Ա Ղ Ա Զ Ա Վ Ա Ն

Բ Ա Վ Ա Ն Դ Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ազգային Տեսութիւն (Պատրիարքական ծը-
րագիր). — Ս. Թարգմանչաց տօն. — Մրցում —
Ս. Պատրիարքն ի Կոյսերական պալատ. —
Գեր. Իւմիրեան Սրբազան — Զոհր — Ցաւակ-
ցութիւն. — Այլ և այլք — Բարք. — Պառա-
ւանց բառարան. — Վիպասանութիւն՝ Անիծ-
եալ աղջիկը. — Ծանուցմունք

Ա Ձ Գ Ա Յ Ե Ն

Տ Ե Ս Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

ՊԵՏՐԻԱՐԺԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ

Առաջնորդական վիճակաց վերա-
կազմութեան մասին Ամեն. Ս. Պատրի-
արք Հօր Մրագիրն հրատարակուած և
Յանձնաժողովոյ մը կողմէ քննութեան
ենթարկուած է :

Մենք այդ Մրագրի վրայ յօդուած
առ յօդուած քննութիւն չպիտի կա-
տարենք. վասնզի ինչպէս Մրագիրն,
նաեւ ամենայն քննադատութիւն անձ-
նական փորձառութեան արդիւնք չէ,
այլ միջոց մը միայն, ոյր նպատակն է
պատշաճ ձեւ մը տալ Առաջնորդական
Վիճակաց կազմակերպութեան :

Առաջարկեալ ձեւն պատշաճ է
անշուշտ և բանաւոր, եթէ համաձայն
է Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ ոգ-
ւոյն, սկզբանցը և ժամանակիս պիտո-
յից և պահանջմանց :

Յանձնաժողովն ի հարկէ այս կէ-
տերու վրայ կը կատարէ զիւր քննու-
թիւն և Ազգ. ժողովն ալ ի հարկէ
պիտի վաւերէ, եթէ Ամեն. Ս. Պատ-
րիարք Հօր Մրագիրն լրացուցած է
նոյն անհրաժեշտ պայմանները :

Բայց մեղի համար դիտելի էական
կէտն այն չէ թէ օրէնք մը որ նոր է,
թերի կողմեր պարունակէ, այլ այն
է թէ օրէնքն արդեօք գործադրելի
պիտի լինի :

Օրինաց թերին հետզհետէ կը լըց-
ուի փորձառութեամբ, սակայն իբր
մեռեալ տառ անզօր կըլնայ օրէնքն,
երբ հաւասարապէս չգործադրուի ա-
մենուն վրայ, և կամ ըսենք, աչառու-
թիւն լինի բացառաբար :

Աչառութիւնք են որ բարքերու
վրայ ապականարար ազդեցութիւն
կ'ընեն և ոչ թէ օրինաց թերին, որ
ժամանակի խնդիր է պարզապէս :

Ուստի, բուն խնդիրը ոչ թէ օրի-
նաց անթերի լինելուն, այլ խղճամիտ
գործադրութեան վրայ է :

Այս է էական պէտքը; որ դժ-
բաղդաբար մեր մէջ կը պակսի ի բաց
առեալ խիստ հազուադէպ բացառու-
թեամբ մը միայն :

Մեր կարծիքով լաւագոյն է թերի
օրէնքը որ գործադրելի է քան զայն
օրէնք, որ խիստ լաւագոյն լինելով
հանդերձ խղճամիտ կերպիւ գործա-
դրուի :

Յայտնի է թէ սոյն պայմանի մէջ

օրէնքն իսպառ կորուսանելով իր բա-
րոյական ոյժ և ազդեցութիւն, յայն-
ժամ աչառութիւնք կ'անցնին օրինաց
տեղ և օրէնքն կը դառնայ իբր խա-
ղալիկ մը :

Ոչ մէկ եկեղեցի այս եղանակաւ
կը կառավարուի, մանաւանդ թէ Հը-
նովմէական և Բողոքական միսիօնա-
րաց յաջողութիւնն կը փայլի կար-
գապահութիւն (տիսիփիլին) կոչուած
բանին մէջ, որ ի մեզ դժբաղդաբար
իւր բացակայութեամբ կը փայլի, և
ոյր պատճառն է այն ակներեւ պակա-
սութիւնք, ում ենթարկեալ են ստէպ-
մեր Ազգային Վարչութիւնք իւրեանց
Ս. հախազաճով այն է, չփայլեցնելով
իրենց վրայ կորով, հաստատամտու-
թիւն և երկաթեայ կամք :

Արդ, երբ ունինք սոյն անհրաժեշտ
պայմաններով օժտեալ Վարչութիւն,
չվախնանք օրինաց թերութիւններէ,
բայց վախնանք յայնժամ. եթէ լաւա-
գոյն օրէնք ունենալով հանդերձ, չու-
նենանք սակայն զօրաւոր Վարչութիւն :

Ահա այս է մեր կարծիք և տեսու-
թիւն նկատմամբ Պատրիարքական նոր
Մրագրին, որ կ'ընայ օգտակար լինել,
եթէ իւր ինչ ինչ պակասութիւններով
հանդերձ խղճամիտ կերպիւ գործա-
դրուի առանց բնաւ աչառութեան և
բացառութեան :

Ս. ԹԱՐԳՄԱՆՁԱՅ ՏՕՆ

Սոյն ազգային մեծ տօն նշանակելի շքեղութեամբ և մեծ ոգեւորութեամբ կատարեցաւ նախընթաց օր մայրաքաղաքիս Եկեղեցեաց և վարժարանաց մէջ ի պատիւ բազմաբախտ յիշատակի երանանքոյ՝ Ս. Թարգմանչացն, որ եղան մեծագոյն Բարերարը Ազգային-Եկեղեցւոյ և Հայր դպրութեան:

Նոյնպէս, նոյն օր տեղի ունեցաւ բարեյիշատակ Աղա Յովսէփ Իզմիր-լեանցի Կտակի Դ. Տարեգարձն ի սըրահի Ազգ. ժողովոյ ի ներկայութեան ընտրելագոյն եկեղեցական Ս. Հարց և զրոգիտաց:

Մնայուն Յանձնախմբի կողմէ Արժ. Տ. Մկրեան Հայր կարգաց տեղեկագիրը, որ մեծ պատիւ կը բերէ յիշեալ Պատ. Յանձնախմբի խղճամիտ գործունէութեան և հոգածութեան:

Այս տարի ներկայացեալ էին գըրական մի քանի գործեր Յանձնախմբի գնահատութեանը, բայց և ոչ մին ի նոցանց արժանացաւ մրցանակի, վասնզի Քննիչ Տեարց տեղեկագիրը նպատակաւոր կարծիք չէին յայտնել և միայն Խորհնացիի Թարգմանութեան համար Մնայուն Յանձնախումբն արժան դատած էր 20 Օսմ. ոսկւոյ վարձատրութիւն մը սահմանել, և այն ալ միայն գործին ծանր աշխատութեան համար:

Արդարը խօսեցով՝ այս տարի Քննիչ Տեարց Տեղեկագիրն արժանի էին մրցանակի, զոր անշուշտ պիտի ըստանային, եթէ Աղա Իզմիրլեանցի կտակը նախատեսած լինէր զայս պարագայ:

Ուրեմն պատիւ Գեր. Հայր Սուրբիա Պարոնեանի, Գեր. Եղիշէ Մ. Վ. Դուրեանի և Մեծ. Ռ. Պէրպէրեան էֆէնտիի:

Կը ցաւինք որ թերթիս սիւնակները չեն ներեր հրատարակել զայդ տեղեկագրեր, որ իրաւամբ ընթերցման արժանի են, և Պատ. Մնայուն Յանձնախումբը խիստ լաւագոյն գործ մը կընէ, եթէ բարեհաճի համայն տեղեկագրերն որ մատուցուած են սկիզբէն, առանձինն հրատարակել, զի թէ իբր գրական գործեր և թէ քննադատութիւն մեծ արժէք ունին:

Դոհացուցիչ է տեսնել թէ Պատ. Յանձնախումբն իւր բարւոք մատակարարութեամբ աւելցուցած է իբր 500 Օսմ. ոսկւոյ գումար մը, որ կը ծառայէ իբր պահեստի դրամագլուխ, որոյ տոկոսով կը հայթայթէ իւր ըստիպողական ծախքեր:

Համակրելի Ատենապետն Մնայուն Յանձնախմբի—Վսեմ. Գ. Նորատունկեան էֆէնտի—կ'աշխատի այժմ սահմանել մրցանակ մը դասագրաց համար հայթայթելով առ այս հարկ եղած դրամագլուխն:

Ն. Վսեմութեան սոյն ձեռնարկ վեր է ամեն գովեստէ, զի շատ բարենպատակ է և անշուշտ մեծ զարկ պիտի տայ ընտիր դասագրաց պատրաստութեան:

Մաղթելի է որպէս զի Ն. Վսեմութեան սոյն արդիւնաշատ խորհուրդ յաջողութեամբ պատկուի յօգուտ երկսեռ ուսանողաց խնամեալ դաստիարակութեան:

Կնքելով մեր խօսքն՝ ի խորոց սըրտէ կը յայտնենք երախտագիտութիւն Ազգային Բարերար Աղա Յովսէփ Իզմիրլեանցի սուրբ յիշատակին և խորին շնորհակալիք առ Մնայուն Պատ. Յանձնախումբն իւր խղճամիտ գործունէութեան և ազնիւ հոգածութեան համար:

ՄՐՑՈՒՄ

Անցեալ չաբաթ օր տեղի ունեցաւ ի խորհրդարանի Ղալսթիոյ Պատ. Ուսումն. խորհրդոյ սահմանած չրջանաւարտից մրցումն ընդ նախագահութեամբ Ատենապետին Ուսումն. խորհրդոյ՝ Ազնու. Տօքթ. Թիրեաքեան էֆէնտիի և հրաւիրեալ եկեղեցական և աշխարհիկ անձանց:

Մրցման ներկայացած էին Պէշիկ-թաշի Մաքրուհեան վարժարանի և Պէօյիւկ-տէրէի երկսեռ չրջանաւարտք, որ, ըստ մեր մասնաւոր տեղեկութեան, յաջողապէս անցուցեր են իւրեանց չրջանաւարտի քննութիւնը:

Կը ցաւինք որ մի քանի աւուր համար մայրաքաղաքէս բացակայութեան պատճառաւ չկրցինք պատասխանել առ մեզ եղած հրաւերին:

ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ

Որպէս յայտնի է, Ազգ. վարչութեան Գաղաքական ժողովոյ Ատենա-

դպիր Ազնու. Մկրտիչ էֆէնտի Մանուկեան ժողովոյ անդամակցութենէ հրաժարական տուած և զոր սակայն ժողովը միաձայնութեամբ մերժած և խնդրած է որպէսզի բարեհաճի ազգասիրաբար ետ առնուլ զիւր հրաժարական և շարունակել իւր կարեւոր պաշտօնը:

Կիմանանք թե Մանուկեան էֆէնտի կրկնած է իւր հրաժարականն և կը պնդէ,

Մանուկեան էֆէնտիի հրաժարման ներքին պատճառը, թէպէտ ճշդիւ չենք գիտեր, բայց ինչ որ ալ ըլլայ խիստ կարեւոր է իւր ներկայութիւնը Քաղ. ժողովոյ մէջ, վասնզի լաւ խորհող, կշռող, դատող և գործող անձնաւորութիւն մ'է, և իրաւամբ կը վայելէ ընդհանուրի սէրը, յարգանքն և համակրութիւնը:

Ջերմապէս փափագելի է զի իւր հրաժարման պատճառը—եթէ անձնանական զբաղում չէ—բարձուի և անցնի ի պաշտօն իւր:

Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԿՆ Ի ԿԱՅՍ. ՊԱՆԱՏ

Ամեն. Ս. Պատրիարքն երէկ Կայս, պալատ երթալով մեծ պատուով և յարգանք ընդունուել է Ա. Քարտուղար Վսեմ. Սիւրէյա փաշայի կողմէ:

Կըսուի թէ Ն. Ամենապատուութիւն այսօր վերադարձնելով ի Կայս, պալատ:

ԳԵՐ. ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ ՍՐԲԱԶԱՆ

Գեր. Տ. Մաթէոս Ս. Արքեպիսկոպոս Իզմիրլեանց այս շաբաթու մայրաքաղաքս ժամանեց:

Կըսուի թէ Ն. Գերապատուութիւն հրաժարել է Եփէպոսի առաջնորդութենէ ի հարկէ այնպիսի պատճառներու համար, որ դժբաղդաբար անյաղթելի դժուարութիւնք և խիստ ծանր արգելքներ կը ներկայեն:

Գեր. Իզմիրլեան Սրբազան ցարդ տոկալով այդ ամենուն, ինչպէս և առ ոչինչ գրելով իւր հիւանդագին վիճակի անձկութիւններն, խիստ արդիւնաւոր պաշտօնավարութիւն մ'ունենալով յեփէպոս գրաւելով ընդհանրա-

պէս կարող և ընտրելագոյն դասուն սէրն ու համակրանքը :

Յաւալի է որ կարգ մ'անձինք իւրեանց յարուցած անվերջանալի դժուարութիւններով—յորս ազգին և եկեղեցւոյ ճշմարիտ շահն իր բացակայութեամբ կը փայլի—հուսկ ապա պատճառ եղան ն. Սրբաշնութեան հրաժարմանը, մինչդեռ Գեր. Իզմիրլեան խիստ արժանապէս կը ներկայացնէր զԱզգն Եգիպտոսի նման կարեւոր գաւառի մը մէջ :

Իւ երբ Գեր. Իզմիրլեանի նման պարկեշտ, պարտաճանաչ և ժրջան Առաջնորդ մը վերջապէս հրաժարիլ կը հարկադրի, դժուար չլինիր յայնժամ ըմբռնել ծանրութիւնն այն անյաղթելի դժուարութեանց և արգելքներու, զորս յարուցանելէ չեն դադարիր կարգ մ'անխիղճ անձինք, ոյց արարք յաւէտ դատապարտելի են :

Զ Ո Ն Ը

Ո՛վ լսեց և չյուզուեցաւ չարաղէտ մահն Մկրտիչ Գարագաշեանի, որ ընդերկար սիրտ մաշեցնելէ յետոյ ուսուցչական ապերախտ ասպարիզին վրայ, հուսկ ապա անիրաւութեան մը զոհ գնաց ճիշդ այն օրն, երբ իւր սանուհիք ծաղկեփունջերով կը պսակուէին Պէդճեան և Լուսաւորչեան վարժարանաց մրցանակաբաշխութեան հանդիսին առթիւ և ծափեր կը խլէին ի հանդիսականաց :

Ահաւասիկ եղելութիւնը, զոր կը պարզենք :

Մկրտիչ Գարագաշ համեստ ամսականաւ մը — 300 դահեկան — իբր տասն տարի Լուսաւորչեան վարժարանի մէջ մայրենի լեզուի (այցելութեամբ) ուսուցչութեան պաշտօնը յաջողապէս վարելէ յետոյ, նախորդ առժամանակեայ Թաղական խորհուրդը իբր թէ իւր պիւտճէն հաւասարակշիւ չապտակաւ կիսովին կը զեղչէ նորա ամսականն, որ ինչպէս յայտնի է, Խաչատր Բարեկէր ընդհանրապէս կը խախտէր իր իրաւունքները, զոր խիստ լաւ ըմբռնելով խեղճըն կը հարկադրի հրաժարիլ ի հարկէ սաստիկ զգածեալ, և ահա սոյն դառն տպաւորութեան ներքեւ օր ըստ օրէ կը խանգարի իւր ջղային դրու-

թիւնը և հուսկ ապա կը կնքէ իւր մահկանացուն ի մեծ ցաւ իւր այրւոյն և զաւակացը, մինչդեռ այդ Թաղ, խորհուրդ ամսականին վրայ յաւելում կ'ընէ այն պաշտօնէին, որ պարզապէս Խաչատր համար միայն պահուած է :

Կը հարցնենք, եթէ անկարող ոք էր Մկրտիչ Գարագաշեան, ինչո՞ւ տասն տարի իւր պաշտօնի վրայ պահուած է, և թէ ի՞նչ կը նշանակէին այն ծաղկեփունջեր և ծափեր, որք կը նուիրուէին շրջանաւարտ աշակերտութեան, որ իր—հանգուցելոյն—սանուհիքն են :

Շատ բնական է ուղղել այդ հարցումներ աւելցնելով միանգամայն թէ միթէ այսպէս պէտք է վարուիլ ազգային անխնայ աշխատաւորի մը, կըքսական գործիչի մը հետ, մանաւանդ այնպիսի ժամանակի մէջ, յորում կը պարծինք թէ Սահմանադրութիւն և Ուսումնական խորհուրդ ունինք :

Բայց ինչո՞ւ մեղադրել Ուսումնական խորհուրդն, երբ չեն յարգուիր իւր հրահանգներ և տնօրինութիւններ, քանի որ Թաղ, խորհուրդք անպատասխանատու և քեֆէ մարմիններ են գրեթէ մեծ մասամբ :

Այսպիսի վիճակի մէջ ինչպէս կարելի է վարժարանաց իրական յառաջադիմութիւն, բարեկարգութիւն և այլն սպասել, քանի որ քեֆէական դրութիւնը մեր մէջ դեռ կը շարունակէ, թէեւ ամիրայական իշխանութիւնը բարձուած է :

Այո՛, անուամբ և եթէ բարձուած է, բայց ամիրայութիւնը տակաւին կանգուն կը մնայ, սա միակ տարբերութեամբ սակայն թէ հին ամիրայք ընդհանրապէս խղճահար և բարեգործ մարդիկ էին, իսկ այժմու ամիրաները—ըսել կուզենք կարգ մը թաղական աղաներ—Ազգին դրամովը ամիրայութիւն կը ծախեն Սահմանադրութեան անունի ներքեւ, այն է, ըստ կամաց գործելով :

Ո՛վ բարք, ո՛վ յամանակ :

ՑԱԽԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Մեր խորին ցաւակցութիւնը կը յայտնենք առ Մեծ. Պողոս Էփէնտի Եկեղեցեան վասն այն կորստեան զոր

ունեցաւ յանձին իւր եղբոր՝ Մեծ. Պետրոս Էփէնտի Եկեղեցեանի, որ ուսեալ, ազնիւ և պարտաճանաչ երիտասարդ մ'էր :

Հանգուցեալն ընդ երկար ծառայած է պատերազմական գործոց դրան ճանտարմատ տիրէսի կոչուած պաշտօնատան մէջ և իւր հաւատարիմ գործունէութիւն գնահատուած է ամենայն կերպով :

Յուզարկաւորութիւնն երէկ կատարուեցաւ արժանավայել հանդիսիւ Պէյգօզի Ս. Նիկողայոս եկեղեցին ուր խռնուած էր մեծ բազմութիւն մը որ փութացած էր իւր վերջին յարգանքը նոնիրել ողբացեալ Եկեղեցեանի անշունչ մարմնոյն :

ԳՐԻԳՈՐ ԶԱՔԱՐԵԱՆ

ՎԿԱՅԵԱԼ ՓԱՍՏԱԲԱՆ

Պատիւ ունի ծանուցանել թէ՛ իւր գըրաւենեակը հաստատած է Պօլիս, Պողչէ Գափու, Համիտիյէ Թիւրպէտի կից Գազաքէր խան թիւ 6 :

Եւ թէ՛ կտանձնէ վարել ամէն կարգի գտներ չափաւոր պայմաններով և խըմբադրել թուրքերէն, հայերէն և ֆուստիէն լեզուներով ամէն տեսակ դատական և վաճառականական գրութիւններ :

Պարզ խորհրդակցութեանց համար փոխարինութիւն չպահանջուիր :

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

Դատարանի մէջ :

Ուսուցիչ — Ըսէ տեսնեմ, Յակոբիկ, եթէ 6 օխա հացը 6 շրուշ ըլլայ, 1 օխան քանի՞ կընէ :

Յակոբիկ. — Գործը գիտէ, միւսիւ :

Ուսուցիչ. — Ինչէ՞ն գործը գիտէ : 10 օխան 40 փարա չընե՞ր :

Յակոբիկ. — Աղէկ, բայց, այսօրուան հայրը վաղը 35 փարայի կը ծախուի :

* *

Պարոն Ք. ի ոպասուհին չարաչար աշխատող բայց միշտ մոռացկոտ է. ամեն անգամ որ սեղան կը շտկէ շիշ մը, գաւաթ, աղ ևն, կը մոռնայ սեղանին վրայ դնելու. ըստ սովորականին սպասուհին երեկոյ մը դարձեալ կը մոռնայ այս անգամ աղ դնելու սեղանին վրայ :

Պարոն Բ.—Մարիամ, գնա ամենէն վերի յարկէն սանդուխը վար բեր։

Մարիամ արդէն յոգնած ըլլալով տրտնջալով կերթայ և շատ դժուարութեամբ սանդուխը վար կը բերէ։

Պ. Բ.—Հիմա այդ սանդուխը պատին կրթնցու, հա՛ աֆէրիմ, վեր ելի և ամենէն վերի ոտքին վրայ կանգնէ։ Հա ապրիս. հիմա քու տեղդ բարձր ըլլալով մենէ աղէկ կրնաս տեսնել սեղանին վրայ թէ աղ չկայ։

Մարիամ այնուհետեւ կողղղուի իւր մոռացկոտութենէն։

Անժել և Գրիգոր զիրար կը սիրեն. Գրիգոր չհամարձակիր առաջարկել Անժելի իրեն հետ ամուսնանալու. Անժել եւս, թէեւ խիստ փափագող Գրիգորը իրեն ամուսին ունենայու, բայց բնականաբար չհամարձակիր խօսք բանալու։

Ժամանակ մը այսպէս անցնելէ յետոյ՝ Անժել օր մը՝ խորհուրդ մը կը չղանայ տանը մէջ ֆոնօկրաֆ (ձայնագիր) մը կար, կառնէ զայն իւր սենեակը կ'առանձնանայ և յետագայ մի քանի խօսքերը կը զրուցէ խողովակին մէջէն. «Ահ, արդեօք ե՞րբ Գրիգորինք իրեն կնութեան պիտի առաջարկէ զիս, եթէ այսպէս շարունակէ. վերջս գէշ պիտի ըլլայ, ևս ևս. և յետոյ գոցելով իւր դարանին մէջ կը պահէ առաջին առթիւ գործածելու համար։

Հետեւեալ օրը, Գրիգոր շքեղ կերպիւ հագուած և զարդարուած կ'երթայ Անժելը տեսնելու. Անժել կը հրամայէ զինքն ի սալօն ուր արդէն ձայնագիրը սեղանի մը վրայ դրուած էր. քիչ մը հանգիստէն վերջ. Անժել դուրս կ'ելլայ պատրուակաւ մը. Գրիգոր մինակ մնալով սեղանին կը մօտենայ և ձայնագիրը տեսնալով հետաքրքրութեան կսկսի դարձնել թէ արդեօք մէջը խօսք մը կ'աւ. որուն արդիւնքը կը ըլլայ հետեւեալը. «Ահ Տիգրանս . . . քու վրայ ունեցած սէրս չեմ կրնար բացատրել . . . Ահ երբ պիտի միանանք արդեօք Անժելիկս . . . ե՞րբ որ ուզես պատրաստ եմ . . . ա՛հ . . . մնաս բարով Անժելիս . . . » Գրիգոր բարկութենէն կրակ կ'տրած ձայնագիր սեղանէն գետին կը տապալէ, և արագութեամբ տունէն դուրս

նետուելով քան թէ ելլելով, կը վազէ առանց մտիկ ընելու Անժելի աղաղակաց, որք յետս կը կոչէին զինքը։

Բայց ինչ պատահած էր ձայնագրին, որուն մէջ այսպիսի խօսքեր արտասանուած չէր։

Ահա եղելութիւնը։

Անժելի պզտիկ Ծ տարեկան եղբայրը Պետրոս չարաճճին՝ իւր քրոջ սենեակը առանձնացած ըլլալը տեսնելով՝ դրանք բանալն այն ծակէն ներսը գիտած էր թէ քոյրը այլ և այլ խօսքեր կ'արտասանէր. և դիտելով թէ Անժելի ձեռքը տուփի պէս բան մը կար, զայն դարանին մէջ դնելն ալ կը նշմարէ և երբ Անժել դուրս կ'ելլայ բոլորովին անգիտակ իւր եղբորը ներկայութենէն. Պետրոս ներս կը մտնայ և տուփին մէջի եղած խօսքերը պարպելով, տեղը Գրիգորի լսած խօսքերը կ'արտասանէ։

Պարասրահի մէջ.

—Քանի՜ եղբայր ունի, պարոնը։

—Մէկ հատ միայն, Տիկին։

—Ձարմանալի բան, քիչ մ'առաջ ձեր քրոջ հարցուցի և պատասխանեց թէ երկու եղբայր ունէր։

Հայր մը իւր որդւոյն պարապ չի մը կուտայ մօտակայ գինեւորանէ մը օդի առնելու համար։

Տղան.—Հայրիկ, բարան չտուիր նէ։

Հայր.—Բարայով ես ալ կ'առնեմ։

Տղան քիչ մը վերջը կը վերադառնայ։

Հայրը շիշը բերնին տանելով խմել ուզած ատեն բարկութեամբ կը գոչէ. —Աս ի՞նչ է, աս պօշ է նէ։

Տղան.—Լեցուն ըլլայ նէ ես ալ կը խմեմ. մարիֆէթ պօշ չիշէն խմելու է։

ՊԵՏՐԻ

14 յունիս 1390

Գատը-գիւղ

ՏՕՔԹՕՐ ԱՐԱՊԵԱՆ

Այս անգամ փարիզէն վերադարձած ըլլալով ամեն օր ժամը 8—10 կը գտնուի Եէիքարու Սարմէֆէնտի Կարապետեանի թիւ 3 գեղարանն, ուր երեքշաբթի օրեր ձրի կը դարձանէ իրեն գիմող ազգային հիւանդները։

Նաեւ յիշեալ գեղարանը կը գտնուի հեղուկ մը ընդդէմ գլխի թիփերու և կարգիւ մազերու թափումը։

Այս գեղի օգտակարութիւնը փորձով հաստատուած է։

ԲԱՐՔ

Վառվառ խաթուն իւր հարսին թախանձանաց վրայ կը զիջանի Եէտիքուլէ երթալ նորա մէկ ազգականին այցելութիւն մը տալու համար. Որովհետեւ Խաթուլը կը բնակէին, որոշեցին Սիրքէճիէն երկաթուղիով երթալ։ Վառվառ խաթուն առաջին անգամն էր որ երկաթուղիով պիտի ճամբորդէր, մնաց որ քսան տարիներէ հետէ իւր բնակած գիւղէն հեռացած չէր։ Բոլոր ուժերը պահած պառաւներէն էր բերնին եկածն արձակ համարձակ կըսէր առանց հոգ լքնելու թէ իւր խօսքերն ինչ տեսակի տպաւորութիւն կ'ընեն լսողներուն վրայ. վերջապէս կը խօսէր, կը շարժէր ինչպէս կ'ընեն խիստ գուհիկ դասուն վերաբերեալ կանայք՝ իւր հարսը նոր ամուսնացեալ ունեւորիկ աղջիկ մ'էր դեռահաս. Կիսերը քով իւր կեցուածքէն յայտնի էր որ ամէն կերպով անոր կը հպատակէր։

Կէս օրէն քիչ մը առաջ Վառվառ խաթուն Կ. Պոլսոյ կայարանէն ներս կը մտնէր իւր հարսին հետ մեծ հիւանդանոց մը կը գիտէր շուրջը. Վո՛ւշ, վո՛ւշ, վո՛ւշ, քա տս ինչ տեղեր աս ինչ պաներ, ինչ պաներ. քէօռի պէս տունը նստեր եմ ամմէն պան փոխուեր ու փոխիխուեր է. քա՛, կիտես քի տուրս կացերենք, հարս, (կայարանին պարտէզը դիտելով) քա՛, սա պախճանները նայէ՛, բիւթիւն էլչիներ մատափներով կը պտըտին կոր, չորստին ալ սահաթներ կ'ախեր են քի ամէն մարդ վախտը կիտնայ տէյի. նայէ, հարս, սահաթը քանին է։

Հարսը, (ուշադրութեամբ նայելով) տասնըմէկն է։

Վառվառ խաթուն.—Ինչի՞ս տասնըմէկն է, մե՛ղայ. տահա օհարսակ պիլէ չէղաւ։

—Հարսը (որ ժամանակին շատ ճամբորդած էր թուէնով) ալաֆուանկայ է։

Վառվառ.—Մեղա՛յ, վախտին ալ ալաֆուանկան կըլլայ։ Անանկ է նէ ետ տառնանք, հարս, հիմա չորս տին կը

կոցեն, սահաթնին տասնը մէկն է, կը սես կոր:

Հարսը.—Ձէ: մի վախնար: Նայէ անոր քովի սահաթն ալ 3 1/2 է:

Վառվառ.—Անանկ ըսէ՛ օր հասկը. նամ, տասնըմէկս ինչ է. անոնց խելքովը զայէր իրիկուն է, մեղայ. (Ա. Բ. կարգերու սրահը տեսնելով դռնէն), քա՛, սանկ նայէ, հարս, քիպարներու տուններուն պէս տօնաթմիշ են ըրեր, չուխաներով, քաղմիրներով, զէյէր մեն. ծերուն տեղն է, էրիկ մարդ կնիկ մարդ տօտողվեր նստեր են:

Հարսը.—Իքինծիով գացողները հու նա կը սպասեն մինչեւ որ թռէնը գայ:

Վառվառ.—Էյ մենք պիտի ճիծիմք:

Հարսը.—Ձէ, իւշիւնծիով:

Վառվառ.—Է՛ն վերը:

Հարսը.—Ձէ, էն վարը:

Վառվառ.—Կը հասկնամ կոր. նշտն. տուրի խաչերուն պէս էլա, էտնա: էվատ:

Հարսը.—Անոր պէս բան մը:

Վառվառ.—Օտկի վրայ կը կայնեն. ցունեն:

Հարսը.—Ձէ ամա, տախտակներու վրայ կը նստեցունեն:

Վառվառ.—Մինտէր մը օլսուն ձը. դեցէք պարէ, տնաշէններ: (օրահին խօրը պիւֆէն տեսնելով). Բա, աղջիկ սա նայէ, պիւթին անուշի թախըմներ, շուրուպներ, պաներ:

Հարսը.—Ուղողներուն կուտան:

Վառվառ.—Եօլծիններուն իբրամ կը. նեն զայէր:

Հարսը.—Փարայով է:

Վառվառ.—Փարայով:

Հարսը.—Հապա փարայով, ինչ ըսես կուտան, ըրախի պիւէ կայ:

Վառվառ.—Վույ կրող խմեն, վուր երթաս նէ առ ալ կայ: Տօնսուզ օլուր. լար օնսուզ օլմաղլար:

(զանգակ մը կը հնչէ), աս ինչիս չանկն է, հարս:

Հարսը.—Պիւէթ առնելու համար է:

Վառվառ.—(կիշէին առջեւ խռնած բազմութիւնը տեսնելով) քա աս ինչ է, իրար կուտեն կոր ծակին պէրանը:

Հարսը.—Իշաէ պիւէթ կուտայ կոր:

Վառվառ.—Բա, չըմանցունեմ, կիտես քի մաս կը պաժնեն կոր:

Հարսը.—Կամաց ըսէ, ամէն մարդ:

մեղի կը նայի կոր:

Վառվառ.—Էյ հիմա աս խառղա. շալըխին մէջէն ընտօր պիւէթ պիտի առնենք:

Հարսը.—Ես կառնեմ:

Վառվառ.—Բա խենթ էս, ի՞նչ էս, փիտէ կը տառցունեն քեզի:

(Այս միջոցին հարսը չորս կողմը կը դիտէր տոմսակ առնել տալու համար յարմար մէկը գտնելու. երիտասարդ մը նշմարելով հարսին մօտեցաւ և սա երկու տոմսակի ստակ տուաւ անոր Ետի-քուլէի համար):

Վառվառ.—(քիչ մը տաքութեամբ), Կը ճաշնայի՞ր այդ ճահիլը:

Հարսը.—Ո՛ւրկէ պիտի ճաշնամ. մեղի զահմէթէ աղատելու համար իշտէ պիւէթնիս կառնէ կոր:

Վառվառ.—Էյ ինծի՛ ինչու չեկաւ տէ քեզի եկաւ:

Հարսը.—Փարան իմ ձեռքս տեսաւ անոր համար:

Վառվառ.—Շատ պան: Չայէր, ետն ալ խօլայութիւն ըլլայ տէի քեզ կըրկեմ տէ առապան տնեմ ըսէ նէ չէ չի պիտի ըսես:

Հարսը.—Անանկ բան չէն ըսեր:

Երիտասարդը (դառնալով և շնորհալի շարժումներով առ հարսին): Ահա. ւասիկ. մատամ, ձեր տոմսակները:

Հարսը.—Շնորհակալ եմ:

(Երիտասարդը կը հեռանայ):

Վառվառ.—Բա սա կոտորտներին նայեցէք:

Հարսը.—Քաղաքափարութիւնը ասանկ կուզէ:

Վառվառ.—Իրար հոտվըտացէ՛ք կը կրէ կոր քաղաքափարութիւնը. չամըչ. ցածներ:

(դռները կը բացուին, հրաւերի դանգակները կը հնչեն. երկաթուղու պաշտօնեայք իրենց համազգեստներով Վառվառ խաթունը կը շրջապատեն):

Վառվառը դիտելով, քա աս ինչ է, ճէնէնալներ, քիւմէ, քիւմէ:

Հարսը.—Հայտէ տուտու, շուտ ըրէ, թռէնը մեղի չի պէ. քիւլէր, հիմա կառնէ կը քալէ:

Քոնտիւքթու մը զիրենք 40 հոգինոց բաժնի մը մէջ կը մտցունէ:

Վառվառ.—(Ամէն կողմ դիտելով շօշափելով) հարսնուկ, սա նայէ, ինչ ամուր քերէստէներ զարկեր են, տէ. միւրի պէս խավի:

Քոնտիւքթու դուռը կը գոցէ ուժգին. Վառվառ. վույ կուողին պէրանը երթաս. աս ինչ տուռ կոցել էր. սիրտս բրթաւ, մեղայ. թէվէքէլլի աս խըտար ամուր չեն չիներ. քա՛, մեր տունը ըլլար նէ, աս կոցուելուն կը փլէք: Կերերանք կոր հարս:

Հարսը.—Հիմա կելլանք:

Վառվառ.—Ըսել է քի արթըն մարդ չի պիտի կայ հոռ. երկուքնիս աս առաւրիւ թխմեցին վրաներնուս ալ կըղպեցին քի չելլանք փախչինք:

Հարսը.—Ատէթը անանկ է:

Վառվառ.—Բա պէլքի մէյ մը վար իջնալս կը պոնէ:

Հարսը.—Մինչեւ սթասիոն չերթանք տուռը չեն բանար:

Վառվառ.—Վուր ըսի՛ր:

Հարսը.—Սթասիոն:

Վառվառ.—Վույ երկու աչկըդ չքեօնայ հէմէն. քա Ետի-խուլէ պիտի երթանք ըսելով ինծի առեր վուր տեղուանք կը տանիս կոր:

Թռէնը ճամբայ կէլնէ, Վառվառ խաթուն գլուխը պատուհանէն դուրս հանելով, շփոթեալ, առապաճի, առապաճի և քոնտիւքթու մը տեսնելով, քա, սինեօռ, սինեօռ, տո՛ւր, տո՛ւր տո՛ւր, քա, ինտոր ալ կը վազենք կոր:

Հարսը.—(քղանցքէն քաշելով), տուտու, աուտու. մի պօռար ատանկ, խօքը չի հասկցած իրար կանցնիս կոր:

Վառվառ.—Խառնախօսի դայեկիդ, ես քու աչկիտ կերեւամ, կայնէ:

Հարսը.—Բա, սթասիոն կըսեն նէ.:

Վառվառ.—Ըսարկվի՛ս (նորէն գլուխը դուրս հանելով) տուրուն, քա, խենթ կովերու պէս ալ կը վազէ կոր:

Քոնտիւքթու մը—Նէ պօլլէ պաղիւփօրսին:

Վառվառ.—Տուր, տուր, պէն աշաա է. նէճէլիմ:

Քոնտիւքթու—Պուռտա օլմաղ սթասիօնտա էնէճէքսին աշաա:

Վառվառ.—Էյ պէն կիթմէմ օրայա:

Քոնտիւքթու.—Նէրէտէ կիթմէսին:

Վառվառ.—Իշտէ ըստա. սիսիօնա: ագլըմը ուշուրուրում հա:

Քոնտիւքթու.—Էօլլէ իսէ պէն սէնի Ետի-քուլէտէ կէօթիւրէճէլիմ:

Վառվառ.—Վույ սաղ օլասըն, օրերդ շատ ըլլայ (Ներս քաշուելով առ հարսըն) ծակծկող:

Հարսը.—(սաստկութեամբ) մի խեն:

թեանար, տուտու, սխալման տէրի հան-
դապած իսկէլէին կըսեն:

Վառ.—Էյ հապա սանկ չըսես, ին-
ծի մահման տողերը տարիր:

Բոնտիւքթուրը տոմսակներն կը ծա-
կէ. թուէնը Բուս-քարուն անցնելով
Եէտի-քուլէ կը դիմէ սրընթաց:

Վառ.—Բա քիչ մը կամաց ալ չի
քալեր քի չորս տինիս տեսնանք. սա
ծովերուն ազուրուկներն նայէ հարո-
րուիւր պատուհանէն դուրս) սինեռու
սինեռու. պիր աղ եավաչ չէքտիր, մե-
ղայի Եէտի-քուլէ եէրինտէն գալմազ:

Հարսը.—Բա, տուտու, առ քու գիտ-
ցած առապաներդ չէ, ալ հոգիս կը
հանես կոր, աման, տունը թիւռլիւ մը,
տուրսը թիւռլիւ մը. հազար տարի պո-
ռաս նէ անոնք իրենց գիտցածէն շաշ-
միշ չեն ըլլար:

Վառ.—Պէտիհալա կը տանի կոր,
փարայովնիս չէ՛ մի. մե՛նք անոնց թա-
պի ենք չէ նէ անոնք մեզի, շատ պա՛ն:
Նայէ, նայէ, նայէ ինտոր մտիկ ընել
տուի. կը կայնի կոր կիտես քի:

Հարսը.—Հէլպէթտէ պիտի կայնի.
Եէտի-խուլէ եկանք:

Բոնտիւքթուրը դուռը կը բանայ:
Վառ.—Բա վա՛յ մեղքիս, տահեկի
երթալու է առ մարդուն արապայովը.
քա քաճապա վերուսաղէմ քանի՛ բա-
րա կը տանի:

Կեղնեն:

Գնորինի

ՊԱՌԱՒԱՆՑ ԲԱՌԱՐԱՆ

- 1—Ալլըման—աննըման
- 2—Անկաճ—ականջ
- 3—Առդա—ակուայ
- 4—Արմըննալ—զարմանալ
- 5—Բախլայ խորան—փակեալ խո-
րան
- 6—Չարգարդար—ճաղկազարդ
- 7—Էտինք—Երկայնութիւն տուընջ-
եան
- 8—Էծիլ—զեփիւռ
- 9—Ժմինել—ժամանել
- 10—Իգժուն—յիսուն
- 11—Խաթուն—պառաւ կին
- 12—Կաղընդ—կաղանդ
- 13—Աալուր—ալեւոր
- 14—Հմուկ—հնազանդ
- 15—Ճերմըկոտիկ—ճերմակ
- 16—Ճիվ—ոտք
- 17—Ճիվման—ոտնաման
- 18—Ճիտ—վիղ
- 19—Մեծաւոր—պատրիարք
- 20—Միաջէն—միականի
- 21—Ջըթնել—ստել
- 22—Պանլիք—բանալի
- 23—Պարկենտանք—բարեկենդան
- 24—Վժկին օրը—վիճակ
- 25—Տէրինտաս—Տեառնընդառաջ
- 26—Տրպատուն—վարժարան
- 27—Փաթուր—ղինուր
- 28—Օհարսակ—կէս օր
- 29—Օրդտի—որդի

(Շարունակելի)

Ֆ.

Լ Ա Ք Է Ս

Տ Ա Ս Ի Ի Ր Ա Ն Ս

ԱՊԱՀ ՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԴԴԵՄ ՀՐԴԵՀԻ ԵՒ ԾՈՎՈՒ

ՀԻՄՆԵԱԼ ԲԱՐԻՁ

Քաբիթո կարանթի 50,000,000 Ֆր.

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼ ԲՈԼՈՐ ԹՈՒՐԳԻՈՅ

Բ. ՇԷՀԻՐԼԵԱՆ

Կ. Պօլիս Պաղչէ-քարու Եօրկիատիս խան Նօ. 1

ԻԼԱՆ

Սէնէյի սապըգ միտիւլիւ շէօհրէթ.
շուար. Ալպանեալը մալիք վէ Թուհի
էֆէնտիլէրին եէտի իլէ, պու քէրրէ
Պէյօղլու ճատտէսինտէ Լիւքսէմպուրկ
գարշըսընտա 151 Նիւմէրօլու տիւք-
քեանտա հէր նէվի էնվայի տօնտուր-
մալար ֆիրուխթ օլունմագտա տըր
իսթէնիլէն հանէլէր իլին տախի կէօն-
տէրիլմէքտէ օլտուղունու մէզքիւր
տիւքեան սահիպի Գրիգոր էֆէնտի
Պապիկեան թարաֆընտան իլան օլու-
նուր:

ԼԱՔԷՍ ՏԱՍԻՐԱՆՍ

ՊԵՐԻ ՎԷ ՊԱՀՐԻ ՀԱՐԻՔ ՎԷ ՔԱԶԱՅԱ
ԳԱՐՇՈՒ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Թէէ/խաթ աքչէսի 50000000

Իհթիեաթ աքչէսի 300000

Ալթը սէնէյի միւթէճալո զ Տէրսա-
տէթտէ իճրայի մուամէլէ իտ' կէլմէքտէ
օլան մէզքիւր քուսթանեանըն մու. մէլաթը
ճարիլչին տահա պի, հիւսնի սուրէթլէ ճէ-
րէյանը զըմնընտա պու քէրրէ ումում մէ-
մալիքի օւմանիլէ աճէնթալըլը էօնտէի տ-
ճիզանէմէ իհալէ իտիլաիլինտէն պատէմա
էմլաք վէ էշեա վէ սալիւրէ դայէթ միւթէ-
տիլ ֆիլյաթ վէ հաֆթալըք թէտիլաթ՝ շէ-
րաիթլէ տախի մուամէլէ իճրալը վէ գազա
վուգուլի ազապինտէ թաղմին իտէճէկի
թաահիւտ իտէր վէ քուսթանիլը մէզքիւր-
ըն սապըք աճէնթալըլը թարաֆընտան
չիմտիլէ տէկին հէր նէ գաւտար բօլիցա
վէրիլմիլ իսէ Նիհայէթ 31 կիւնէ գաւտար
լիէճիլլէ թաատիգ:

Իշպու քուսթանեանըն թաղրա աճէն-
թալըլընա թալէպ պուլունտուղու թաղ-
տիրտէ մէրքէզ իտարէյէ միւրաճաթլարը
թալիլիլէ օլունուր:

Ումում Թուրք'ա աճէնթալը
Բ. ՇԷՀԻՐԼԵԱՆ

Մէրքէզ իտարէ Ստամպուլ Պահճէ գարու
Եօրկիատիս խան Նօմբօ 1

Մէք Վառապարտան և Գործարան Լապայի և ալ Լ

Նիւմոց: Ալաճա համաճ թիւ 16 Գրչ Է

Քէլէնճէլէր

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕԷՆ
Յ. Թ. ՉԱԽՄԻՇԵԱՆ

Պատիւ ունի ծանուցանել արգո՛վ
հասարակութեան թէ իւր վաճառա-
ատն մէջ կը շինուին և կը նորոգուին՝
կոտրած, վնասուած, աւրուած եւրո-
պական ամէն տեսակ գործիք. ինչ-
պէս կաղի կամ իւղի լամպաներ. աշ-
աանակներ, անկողնարանք. շիրինկա-
ներ. տուշեր սամալարներ և յախ-
ճապակեայ կոտրած որ և է նիւթեր.
ըստ ամենայնի, մաքուր վայելուչ և նո-
րէն աւելի հաստատուն:

Նաեւ, սոյն վաճառատան մէջ կը գտնուին, եւրոպական ընտիր լամպա-
ղեր, աշտանակներ ընտիր տպակի խո-
ղովակներ որոց համար հասարակու-
թիւնը միշտ կը գանգատի թէ չկան
աստ. կլօպներ և ամեն տեսակ պատ-
րոյկներ, մէկ խօսքով, լանայալի վե-
րաբերեալ ամեն բան ինչպէս նաեւ
պանեօ և չինկոյէ լուացարաններ և
տուշ ընելու համար պէտք եղած ա-
մէն կերպ գործիք:

Գինեքը յոյժ չափաւոր են. զի մեր
գործարանի սկզբունքն է ճշգրիտութիւն
եւ ՀԱՌՏԱՐՄ ՈՒԹԻՒՆ:

***—Փորձով գիտեմք և բնաւ տա-
րակոյս չունիմք թէ յիշեալ ճարտա-
րարուեստ ազգայնայն գործերէն մե-
ծապէս գոհ պիտի ըլլան մեր ազգա-
յինք և այլ եւս իւրեանց, այս կարգի
պէտքերն հոգալու համար սիրայօժար
պիտի գիմեն նոյն վաճառատուն և
գործարանը, փոխանակ այլ տեղեր
յաճախելու, մինչ սա փտահոլութեան
ամէն պայման կ'ընծայէ իւր յաճախոր-
դաց:

Օ՛ն ուրեմն, գիմեցէք անդ և փոր-
ձեցէք:

ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸՆԸՆ ՐՈՒՊԱ ՄԱՂԱԶԱԼԱՐԸ

ՊԵՅՈՂԼՈՒ ԹՈՒՆԵՒ ԳԱՐՇԸՍԸ
ՍՏԱՄՊՈԼ ՔԵՕՓՐԻԻ ՊԱՇԸ

Պէտքը ատամլար, գարլար, տէլիգանլար, գըզլա
վէ չօճուգլար իչիւն հազըր վէ ըսմարլամա էնվայի բուպա-
լար, ֆանէլլար, շէմսիլէլէր, էլտիվէլէր վէղայրիհիւմ վէ
ղայրիհիւմ:

Հէր օն պէշ կիւնտէ մէվսիմէ մախսուս մօտա մալլար վիւ
րուտ իտէճէք տիր:

Սաթըլան մալլէրին քեաֆֆէսի պիրինճի վէ տայանագլը
վէ տիւզկիւն մալլար տըր:

Մայէր գումբանեասընըն գախտէսի տայմա «էթի վէ էշ
վէն ՄԱԼ ԱՍԹՄԱԳ» տան իպարէթ պուրլունմուշ օլտուղը
պիր գէյարէթլէ մաղազամըզը թէշրիֆ իտէն բաղպէթլու
միւշտէրիլէր կէօրէճէքլէր տիր:

Շիւպէ

Շիւպէ

ԻՍԲԷՆՏԵՐԻԹԵ վէ ԳԱՀԻՐԵ

ԻԶՄԻՐ վէ ՍԷԼԱՆԻԿ

Հայտէյին պագալըմ ՄԱՅԻՐԻ՛

կեանքն: Իւր սէրը ծաղկազարդ կը մնար և
չէր մտածեր թէ օր մը կրնար թառամիլ իւր
արտասուաց ներքեւ:

Մինչեւ այն ժամանակ, իւր միակ վիշտն էր
այն գաղտնիքն զոր ծածկած էր իւր հօրմէն:

—Այդպէս հարկ է, մեր սիրոյն պաշտպա-
նութեան համար, ըսած էր նմա Էտմօն:

Իւր սէրը երբ պաշտպանէր, իւր կեանքը
պաշտպանած կըլլար: Լուսթիւն պահեց:

Ոսկայն հակառակ իւր կանխազգացումնե-
րուն, Լիւսիլ մտքէն չէր անցներ թէ հայրը պի-
տի կարենար գոնէ իւր գաղտնեաց մէկ որոշ
մասին տեղեկանալ:

—Սիրելի Էտմօն, ըսաւ ինքնին. նամակը
կարդալէն վերջ, պիտի մեկնի, որոշում տուած
է. . . այո՛, այսպէս հարկ է, օրերը կը սահին,
ժամանակը կ'ստիպէ. . . Ո՛հ, պիտի յաջողի,
սիրտս կը յայտնէ զայդ: Բաւական չէ կրած
տառապանքը: Աստուած որ կը պաշտպանէ
իւր արարածներն, զայն յուսահատութեան եր-
բէք չպիտի մատնէ: Զուգեր հեռանալ. Ա՛հ,
ես և ո՛չ նուազ յուզեալ և վրդովեալ եմ.
Այո՛. այսպէս հարկ է, երջանկութիւնը զոհօ-
ղութեամբ կարելի է վայելել: Այո գիշեր իւր

—Ժաք, յանուն այն կնոջ զոր այնքան
սիրեր էիր. որոշումէդ հրաժարէ՛: Աղջիկդ կան-
չէ՛, իրեն հետ խօսէ, հարցաքննէ՛ զնա:

—Ո՛չ, ազատ թո՛ղ զիս, և ըրէ՛ ինչ որ կը
հրամայեմ քեզ: Կուգեմ որ այս գիշեր Լիւսիլ
խոստմնապահ գտնուի իւր ժամադրաւայրին:

Իրեն տրուած հրամանին հնազանդիլ պէտք
էր. ուստի և նամակը որմէն մէջ դրաւ, շար-
ժուն քարին ետեւ: Սոյն գործը կատարելէն
վերջ, ազարակին գործանորաց քով գնաց որք
դաշտին մէջ կաշխատէին:

Ժամ մը վերջ, Լիւսիլ եկած էր այցելել
որմն և նամակն առնուլ: Կուրծքին մէջ պա-
հեց, երկչոտ ականարկ մը նետելով իւր շուրջն:

Ապահովեալ թէ ո՛չ որ կրցած էր զինք
տեսնել, հեռացաւ աճապարանօք ազարակն
վերադառնալու և սենեակը առանձնանալու
համար, որպէսզի կարենար ընթեռնուլ թան-
կագին տոմսն, աներկիւղ և անկասկած:

Պատճառ մը կար օրիորդին անհանգիստ և
վրդովեալ լինելուն: Մեղապարտ էր խիղճը, չէր
կրնար հանգարտ ըլլալ և յարատեւ կը դողդը-
ղար գաղտնիքը աչացը առջեւ բերելով. կը
վախնար իւր ճակտին կարմրութենէն որ կրնար

